

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Filippenzen 4, 6 – 7
Ochtenddienst
Doop

Broeders en zusters,

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Gezang 139 : 2 en 6**
- 4. Schuldbelijdenis door het zingen van Psalm 130 : 1, 2 en 3**
- 5. Genadeverkondiging**
- 6. Zingen : Psalm 103 : 3 en 4**
- 7. Gebed voor zegen over de dienst**
- 8. Schriftlezing : Filippenzen 4**
- 9. Zingen : Psalm 5 : 9**
- 10. Tekst : Filippenzen 4 : 6 en 7**
- 11. Zingen : Gezang 168 (canon)**
- 12. Bediening van de Heilige Doop. Voorafgaand aan de doopbediening zingen we van Lied 335 : 1-5 en na de bediening de verzen 6-9.**
- 13. Lezing van de wet**
- 14. Zingen : Psalm 119 : 3 en 4**
- 15. Dankzegging en voorbede**
- 16. Slotzang : Gezang 142 : 1 en 2**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Je kunt je soms wel eens afvragen of de schrijvers van de Bijbel wel met beide benen op de grond stonden. Want hoe heeft Paulus nu aan de gemeente van Filippi kunnen schrijven dat ze in niets bezorgd moeten zijn? Want het was voor de gemeenteleden van de jonge gemeente in Filippi helemaal niet eenvoudig om christen te zijn. Vaak werd je door je directe omgeving met de nek aangekeken. Familieleden en vrienden verloren mensen om hun geloof. Kooplieden verloren klanten en zagen hun inkomsten terug lopen. Weet Paulus wel hoe moeilijk het leven soms kan zijn? Zeker weet Paulus dat, want hij schrijft deze brief aan de gemeente van Filippi terwijl hij gevangen zit en het alles behalve zeker is dat hij levend uit de gevangenis zal komen. Paulus weet waar hij over spreekt. En het is ook niet zo dat hij zegt dat hij door zijn grote geloof er zeker van is dat hij wel levend de gevangenis zal verlaten. Nee, Paulus laat het aan de Here over.

Op een dag als vandaag kan bezorgdheid ons ook zomaar overvallen. Hoe zal het verder gaan met Karin en Martin? Hoe zullen ze omgaan met dit zo pijnlijke verlies van hun kindje. Man en vrouw zijn ook zo verschillend. Zal dit verlies hen niet uit elkaar drijven? Zullen ze aan het verlies een plek kunnen geven? Maar ook rond deze doopouders en hun kinderen kun je zorgen hebben. Want het valt niet mee om vandaag kinderen groot te brengen. Ze groeien op in een wereld waarin van alles naar ze toekomt via de televisie, het internet, school en kinderen in de buurt. En je kunt je kinderen er niet tegen afschermen. Je vraagt je af: zullen ze de Here lief krijgen en Hem lief blijven hebben? Hoe zal het hun vergaan in de toekomst. En we moeten zeggen dat we het niet weten. “Juich niet over de dag van morgen, want je weet niet wat hij brengen zal,” zo leert de Here ons in Spreuken 27,1. En zo is het. We weten niet eens wat ons over een uur te wachten staat, laat staan dat we weten wat ons morgen te wachten staat. Hoe kun je onbezorgd zijn in een wereld met zoveel gevaren en bedreigingen? Ik bedien u het Woord van God over

De vrede van God die alle verstand te boven gaat.

We letten op

- 1. het gebed als weg tot deze vrede van God**
- 2. Christus als burcht van deze vrede van God.**

We letten dus eerst op het gebed als de weg tot de vrede van God die alle verstand te boven gaat.

Jongens en meisjes als je buiten aan het spelen zijn en er komt een jongen die een jaar of vijftien is naar je toe, en die gaat boos tegen je doen, dan kun je bang worden. Waarom doet die jongen zo boos en scheldt hij je uit? Je bent misschien wel bang dat hij je zal gaan slaan. En je weet niet goed wat je moet doen. Moet je blijven staan? Of moet je snel weglopen? Je ben bang in je hart. Maar als nu je vader bij je staat, en iemand doet zo lelijk, dan is dat ook niet fijn, maar dan ben je toch lang niet zo bang. Want je vader is veel sterker dan die jongen en je vader zal je altijd beschermen. Zolang je vader in de buurt is, kan je niets gebeuren. Ben je veilig. En hoeft je je nergens zorgen over te maken.

Als Paulus schrijft dat we over niets bezorgd hoeven te zijn, dan komt die opmerking niet zomaar uit de lucht vallen. Want hij was vers 5 geëindigd met de opmerking dat de Here nabij is. De Heer is altijd bij ons. En de Here Jezus heeft toch zelf gezegd dat er geen haar van ons hoofd zal vallen tegen de wil van zijn Vader. De Here is dichtbij. En dus ben ik veilig.

Wees dus over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt en dank Hem in al uw gebeden. In de vertaling van 1951 staat: weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. In dit ene vers komt de hele breedte van het gebedsleven ter sprake. Het gaat over onze wensen, onze verzoeken. Deze moeten we in gebed en smeekgebed bij God brengen.

Er bestaat op het gebied van het gebed nogal wat misverstand. Het is goed om veel eerbied voor de Here te hebben. Want God is groot en heilig. Zijn macht is ongekend groot en zijn kennis is onvoorstelbaar. Toch betekent dat niet dat God Zich te groot voelt om zich met onze dagelijkse zorgen bezig te houden. De Here houdt zich bezig met de mus. Hij houdt Zich bezig met het gras op het veld. Zal Hij zich dan niet bezig willen houden met uw grote en kleine zorgen? Is er een goede vader die tegen zijn kind zegt, als het ergens mee komt, dan het hem niet interesseert? Nee toch? Alleen al omdat je kind het met je wil delen is voldoende reden om interesse te tonen. Misschien deel je niet de interesse van je kind voor auto's, vliegtuigen, insecten of wat dan ook. Maar toch luister je omdat het voor je kind belangrijk is. En wat voor je kind belangrijk is, is belangrijk voor jou. Want het is jouw kind en je hart gaat naar je kind uit. Zo is het ook met God.

Hij is een echte Vader en Hij wil ontzettend graag deel uit maken van ons leven. En Hij verheugt zich over alles wat wij met Hem delen. Wie denkt dat God te groot en te heilig is om zich met onze dagelijkse beslommeringen bezig te houden, die denkt te klein van God. Want die heeft van God een God gemaakt die op afstand staat. En Paulus wijst er ons juist op dat God dichtbij is. En niet maar zo nu en dan, maar Hij is altijd dichtbij.

De klacht van God is niet dat wij Hem bij te veel dingen uit ons leven, maar de klacht van de Here is dat Hij te weinig plaats krijgt in ons leven. Dat wij Hem niet de ruimte geven om meer voor ons te doen. Lijken wij tegenover God niet vaak op pubers. Pubers die zichzelf wel redden en de bemoeienis van hun ouders niet nodig hebben. Die hun ouders alleen maar nodig hebben voor wat geld en de dagelijkse zorg, maar verder moeten de ouders op afstand blijven. Mag God dicht bij u komen? En bepaalt u zelf op welke momenten? Of looft en dankt u de Here omdat Hij dicht bij u en uw leven wil zijn en graag als een God en Vader voor u zorgt? Want dat is waar het om gaat in het verbond met de Here. God doet ons beloften van trouw, vergeving, liefde en zorg. Maar mag God u trouw zijn, u vergeving schenken, u liefde bewijzen en voor u zorgen? Want alleen als God dicht bij u mag komen, zult u in staat zijn in het verbond te leven. Want waar wilt u de kracht vandaan halen om dicht bij God te blijven? Alleen de Heilige Geest kan het verlangen en de wil in u werken om dicht bij God te leven. [Daarom is het ook zo'n heerlijk feest dat vandaag dit kleine kind gedoopt wordt. Want in de doop ontvangt het een onuitwisbaar teken van Gods beloften van trouw, liefde, vergeving, nabijheid en zorg. En wij als gemeente wordt herinnerd aan het feit dat wij hetzelfde onuitwisbare zegel van de Here hebben ontvangen. En ook al heb je dit teken en zegel niet ontvangen, zoals het kindje van Karin en Martin, toch gelden de beloften van de Here ook voor hem/haar.] In die zin is bidden dus ook pleiten op de beloften van de Here. Het is vragen of de Here waar wil maken wat Hij ons beloofd heeft en wat Christus voor ons verdiend heeft.

Maar bidden is dan ook geloven. Het is uw verlangens, uw wensen, uw noden, bij de Here neerleggen en ze daar ook laten. In het vertrouwen dat de Here onze Vader in de hemel weet wat wij nodig hebben. Dat betekent niet dat we dan maar met de armen over elkaar gaan zitten. Als u bijvoorbeeld bidt om ander werk, omdat het heel vervelend is op uw werk, dan gaat de Here niet voor u op zoek naar een baan. Hij zal ook niet de sollicitatiebrief schrijven. Dat zult u zelf moeten doen. Maar u mag wel weten dat de

Here erbij is als u zoekt en schrijft. Dat Hij u de plek zal wijzen. Dat kan betekenen dat Hij u nieuw werk geeft. Het kan ook betekenen dat Hij uw geloof op de proef stelt en nog geen deur naar werk voor u opent. En dat moet u dus in geloof aan de Here overlaten. Hij is een echte Vader. En echte vaders zeggen soms ook 'nee' tegen hun kinderen. Maar wie in gebed zijn verlangens en nood bij de Here durft te brengen zich daarin een vrede die alle verstand te boven gaat. Dat in de eerste plaats.

We zullen in de tweede plaats letten op Christus als burcht van deze vrede van God.

Eén van de laatste dingen die ik in het eerste punt genoemd hebt, is dat onze Vader in de hemel soms ook 'nee' tegen ons zegt. Ook daarin toont Hij zich een echte vader. Maar wat op het gebed wel ontvangen wordt is de vrede van God. Dat doet denken aan wat Paulus in Romeinen 5,1 schrijft. Daar zegt Paulus dat we door het geloof vrede hebben met God. Door het geloof, of door het gebed, dat verschil is niet zo groot, want het gebed is de belangrijkste daad van het geloof.

Het gaat hier nog steeds over onze zorgen. Onze zorgen die in ons hart zoveel onrust kunnen veroorzaken. Zelfs zo dat je er niet van kun slapen. Ja, dat je er buikpijn van krijgt en er ziek van wordt. Het kan je totaal uitputten. Tegenover deze ziekmakende zorg en onrust staat nu de vrede van God. Deze vrede is dus veel meer dan het feit dat je geen conflict hebt met God. Het betekent dat er harmonie en rust in je leven is. Het betekent dat je je geborgen en veilig voelt. Het gaat om de vrede van God in hart en gedachten. Het gevoel dat het goed is.

Maar hoe kun je dat gevoel nu hebben? Zeker als we denken aan Martin en Karin. Maar ook als je denkt aan kinderen die opgroeien in een onzekere tijd. Maar misschien ervaart u grote onrust omdat uw werk op het spel staat, er grote spanningen zijn in uw huwelijk of in uw gezin, of als uw gezondheid alles behalve goed is. Of misschien zijn er financiële zorgen of gaat het met een van de kinderen niet goed op school. Of als je denkt aan de onrust in de kerken. Waarbij je broeders en zusters enerzijds ziet vertrekken naar evangelische kerken en anderzijds naar de hersteld vrijgemaakte kerk of die zich op een andere manier hun ongenoegen uitten. Er zijn zoveel krachten die aan de kerk trekken. Hoe kun je te midden van al deze onrust nu vrede hebben? Dan moet je toch wel een struisvogel zijn van de beste soort die niet alleen zijn kop, maar ook nog zijn hele nek in het zand heeft gestoken.

Je zou het wel zeggen. Maar het is niet waar. Je hoeft je hoofd niet in het zand te steken. Je hoeft je ogen niet te sluiten voor de werkelijkheid. Nee, je moet je hoofd opheffen en je oog richten op Jezus Christus. In zijn lijden en sterven vindt u de zekerheid van Gods liefde en zijn zorg. Het kruis van Jezus Christus is hét bewijs van Gods liefde voor u. God verstoot zijn eniggeboren Zoon op het moeilijkste moment in zijn leven. Net als Hij zijn Vader het hardste nodig heeft omdat iedereen zich van Hem heeft afgekeerd, laat ook zijn Vader Hem in de steek. En God doet dat niet bij vergissing. Het was niet zo dat Hij even niet oplette. Nee, Hij deed dat om u en mij een nieuwe toekomst te kunnen geven. Een toekomst die niet eindigt in de eeuwige dood, maar die voortgaat in het eeuwige leven met God en al de andere uitverkorenen. Zou Hij die ons gered heeft door de dood van zijn Zoon op het moment dat wij nog vijanden van God waren, zou Hij ons dan nu, nu we verzoend en Hij ons tot zijn kinderen heeft aangenomen, dan alsnog vergeten en laten vallen? Als de Here het al niet om ons zal doen, omdat Hij in zijn welbehagen zijn oog op ons heeft laten vallen, dan zal God het doen omwille van zijn Zoon. Zal Hij zijn Zoon beroven van de vruchten op zijn werken en zo van zijn eer? U en ik, de in onze ogen veel te vroeg gestorven..., en de kleine ... hier in ons midden, zijn vruchten op het werk van Jezus Christus. Door de Vader aan zijn Zoon gegeven opdat Hij ons zou redden en eeuwig leven zou schenken.

En zo broeders en zusters, jongens en meisjes, is Jezus Christus de burcht van onze vrede. In Christus zijn wij tot kinderen van God aangenomen en hebben wij God als Vader ontvangen. In Christus ontvangen we vergeven van onze zonden en ziet God ons aan alsof we nooit zonden hadden gehad of gedaan. In Christus hebben we recht op de Geest van God die ons vernieuwt naar het beeld van onze Heiland. Die heerlijke beloften gelden voor ons en onze kinderen. Of ze nu vlak na de geboorte gestorven zijn of dat ze nog een heel leven voor zich hebben. En de doop die .. hier vandaag ontvangt is voor haar en voor ons het zichtbare teken en zegel, dat ons bepaalt bij de echtheid van deze beloften van trouw van de Here onze God. Niet meer en niet minder. Opdat wij vrede hebben bij God in Christus hoe hoog de golven van het leven ook zijn.

Amen